نور موالات و برائت

زیارت ندبه، یکی از زیارات مولایمان حضـــرت بقیّةالله الاعظم ارواح العالمین لتراب مقدمه الفداه می باشـــد. این زیارتِ بســیار شــریف با «دعای ندبه» ی مشــهور، فقط اشــتراک لفظی دارد. هرچند «زیارت ندبه»، در بعضی از فقرات با زیارتی که به «زیارت آل یس» مشهور است، شباهت دارد، امّا تفاوت های آن به میزانی است که می توان آن را زیارتی مستقلّ به شمار آورد، چنانچه مرحوم علاّمه مجلسی در بحارالانوار چنین عمل نموده است.

به فرموده ی مرحوم سید بن طاووس در «مصباح الزّائر» این زیارت از ناحیه مقدّسه امام عصر علیه السلام (و از طریق جناب محمّد بن عثمان عمروی، نائب خاص آن حضرت) برای ابوجعفر محمّد بن عبدالله حمیری فرستاده شده[1] مرحوم شیخ محمد مشهدی (ت ۶۱۰ هجری) نیز در «المزارالکبیر»، این زیارت شریف را نقل می کند.[2] در فقره ای از دعای پس از زیارت ندبه، چنین آمده است:

اللَّهُمَّ ... وَ امْلَأْ قَلْبِی مَوَدَّتِی نُورَ الْمُوَالاةِ لِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَ نَفْسِی نُورَ قُوَّةِ الْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ حَتَّی أَلْقَاکَ.[3]

---

[1]- بحار الأنوار، ج۱۰۲، ص۹۲ به نقل از مصباح الزّائر

[2]- المزار الکبیر، ص۵۶۸-۵۷۳

[3]- المزار الکبیر، ص۵۷۲-۵۷۳

بارالها! قلب مرا با نور دوســتی محمّد و آلش علیهم الســلام و نفس مرا با نور توانایی برائت از دشــمنان آل محمّد، تا زمانی که تو را ملاقات کنم، پر فرما!

این تعبیر جایگاه بلند برائت ن سبت به د شمنان آل الله را در کنار اهمیت ولایت آن بزرگواران می ر ساند که بسیار قابل تأمل است!